

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XXIII. V. liceat eo modo co[n]fiteri circu[m]stantias peccatoru[m], quo
reuelentur co[n]sortes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

*Eſtne circumſtantia temporis neceſſa- Quæſtio
riò conſitenda?*

XXIII.

*Circumſtantia temporis, ut pote peccare
in feſto, non eſt neceſſariò conſitenda;* *Reſpoſio.*

Licet enim grauius ſit, peccare in die feſto;
tamen grauitas non eſt neceſſaria ad conſi-
tendum. De quo etiam Confefſarij admone-
re debent pœnitentes. Cuius aſſertionis hæc
aſſignari potheſt ratio, quod per peccatum non
violetur præceptum de ſabbatho ſanctificā-
do, cùm non ſit opus feruile & corporale, à
quo, ut abſtineamus, illo præcepto præci-
pitur.

*Licetne eo modo conſiteri circumſtan- Quæſtio
tias peccatorum, quo reuelentur
confor tes?*

XXIII.

Væſtio hæc exempli declaratur: Com- *Reſpoſio.*
misit aliquis incestū cum matre, Cō-
fefſarius autem cognoscit ipſum & matrem;
quæritur iam, an iſ teneatur conſiteri illam
circumſtantiam cum qua: quæ quidem non
poteſt dici ſine reuelatione personæ cōfertiſ
in crimine. Et reſpođetur ex cōmuñi omniū
Theologorum ſententia, quod talis tenetur
quærere aliud Confefſionarium, qui nō co-
gnoscat matrem: quia cùm periculum infa-
miae crearetur matri, talis Cōfefſio ſtudioſe
caueri debet, ne; quod in omnium ſalutem
inſti-

Caput III. De Qualitate

institutum est, vergat in extremam alicuius perniciem.

Et ne quis hæc gratis dici existimet, ratio eius pulcherrima adferri potest hæc. Præceptum dilectionis proximi, nō modò diuinum, verum etiam naturale est; cùm præceptum de Confessionis integritate duntaxat sit Diuinum: Quare hoc potius debet illi cedere, quām, vt per Confessionem integrum proximus contra naturæ leges, famæ faciat iacturam. Veruntamen, si eius sit existimationis Cōfessionarius, vt à plerisq; omnibus habeatur vir bonus, seruansq; secreti: dubium non est, quin integrè teneatur pœnitens confiteri, etiam cum personæ; qua cū peccauit, manifestatione.

Quod, si absque necessitate, personam tertij detegant; Confessarij eos admonere debent, vt de hoc ipso pœniteant, & deinceps id facere non præsumant, alioqui Confessio huiusmodi facta Confessario, tertiam personam agnoscenti, culpabilis erit: Nam Confessionem oportet esse propriā, & sui ipsius duntaxat accusationem, id quod non obscurè indicat Psalmographus, dñi inquit: Dixi, confitebor aduersum me, iniustitiam meā Domino; dñi ait, meām iniustitiam, quemque de suis criminibus sollicitum esse vult, neq; alios in societatem sceleris esse aduocandos. Vult, inquā, vt ipse te accuses, nō alium, hīc de tuo agitur capite, de tua periclitaris salute,

Psal. 31.

salute. Quarè ea referenda sunt, quæ te reum peragunt, quæ te damnant, & legis prævaricatorem conuincunt; nec excusabitur per integritatem Confessionis seruandam; quia, et si integritas Confessionis exigat tertiam personam aliquando manifestari; nō tamen requirit, ut talis Confessio integra fiat Cōfessario, tertiam illam personam agnoscendi, quando aliis potest haberi Confessarius.

Si verò nō inueniatur Confessarius, ignorans tales personam, dicunt quidem aliqui, quod tūm illam circumstantiam persone nō tenetur dicere, sed tamen fortè non peccaret dicendo; quia præceptum de Cōfessione est maius, quam præceptum de seruanda fama alterius, & ego vtor iure meo: Maximè, quia non diffamo consortem, cūm Sacerdos teneatur peccati meum & suum æquè celare.

*Quibus in rebus consistit Confessio-
nis integritas?*

*Quæstio
XXV.*

AD integritatem Confessionis requiruntur Sex, quorum vnum, si desideretur, Confessio nullius erit momenti.

Respoſio.

PRIMO, adſit oportet, integritas materiæ necessariæ, quæ ſunt peccata mortalia: Non enim ſufficit in genere profiteri lœthaliſter peccaui: verumetiam explicare oportet, quæ genera mortalium peccatorum ſint commiſſa.

ECVN-